

SINGLE

maar niet alleen

In je eentje met de kinderen op vakantie? Deirdre van Ommen, moeder van Kjeld (8) en Daan (6), draait haar hand er niet voor om. Met een kachelkje en af en toe de hulp van een sterke man hebben ze met z'n drieën een heerlijk kneuterig weekje in Luxemburg.

TEKST DEIRDRE VAN OMMEN ILLUSTRATIE MARIEKE DE BOER/ART ASSOCIATES MET DANK AAN WWW.VILLATENT.NL EN CAMPING ETTTELBRUCK

Zaterdag

16 augustus

Heel relaxed pakken we 's ochtends met z'n drietjes de auto in, want haasten is nergens voor nodig. Hoewel ik het ook prima vind om naar Zwitserland te rijden met de jongens op de achterbank, is het een heerlijk idee dat we er nu in no-time zijn. Als we aankomen op camping Ettelbruck in de gelijknamige plaats, worden we hartelijk ontvangen. Onze tent staat al helemaal klaar, de bedden zijn opgemaakt en naast een hangmat hebben we zelfs een palmboom op ons terras! De jongens maken meteen vriendjes, dus als ik het gevoel krijg ook geïnstalleerd te zijn, pak ik mijn boek er eens bij. Maar als ik alle tassen heb omgekeerd, moet ik concluderen dat die dus nog thuis ligt. Gelukkig is er een *bookspot* op de camping en is een nieuw boek zo gevonden. Vanuit mijn luie stoel bekijk ik iedereen die voorbij loopt, rent of fietst en besluit dat ik mij hier prima ga vermaken deze week. Na een paar bladzijden in mijn nieuwe boek, arriveert er een vriendelijke meneer die

aanbiedt om het gaskachelkje aan te komen sluiten in de tent. Kachel? Ja, de weersvoorspellingen zijn namelijk niet al te best. Dat kachelkje zou inderdaad onmisbaar blijken, deze week.

Zondag

17 augustus

Op onze eerste ochtend op de camping zijn we uitgenodigd voor een uitgebreid ontbijt met verse warme broodjes. Wat heerlijk om zo aan te mogen schuiven. Na een gezellig onderonsje met de Nederlandse eigenaresse Ellen, besluit ik dat we de omgeving maar eens gaan verkennen en boodschappen doen. Niets leuker dan in het buitenland een beetje rondstruinen in de supermarkt. Achteraf maar goed dat ik 's middags wat wijn heb ingeslagen, want 's avonds komt de overbuurvrouw al meteen gezellig een borreltje doen. Ik ben niet de enige 'vrouw alleen', vertelde Ellen me 's ochtends al. Ze weet uit eigen ervaring hoe het is en ze merkt dat alleenstaande ouders graag naar haar camping komen. En daar houdt ze >

rekening mee. Er is bijvoorbeeld weinig animatie, maar wat ze organiseert is vaak voor ouders samen met de kids. Zoals cupcakes bakken door de kinderen, terwijl de ouders voor de thee zorgen. Dat is leuk, want juist op vakantie wil je extra genieten van de tijd met elkaar. Althans, zo voel ik dat. Ik zie mezelf helemaal niet als 'de gescheiden vrouw met twee kinderen'. Ik vind het heerlijk om met mijn jochies dingen te ondernemen en heb geen behoefte aan therapeutische gesprekken. Maar ik kan me voorstellen dat een ander zich daar wel prettig bij voelt. En dan is het goed om te weten dat je dus niet de enige single ouder bent tussen allemaal gezinnetjes. Er is een gezellige mix hier op de camping.

Maandag 18 augustus

Het was een koude nacht (joggingbroek en sokken aan in bed!), maar het is droog en dat is mooi meegenomen. Kjeld en Daan schieten na het ontbijt richting vriendjes, met de afspraak dat we straks een uitstapje gaan maken. Het komt goed uit dat zij nu lekker aan het spelen zijn, dan kan ik gaan douchen. Want als ik een minpuntje aan deze vakantie mag noemen: er is stromend water noch een toilet in de tent. Afwassen vind ik al 'mwah' – ik ben stiekem toch van wat luxe. En praktisch is het ook niet. Ik ga daarom pas douchen als de jongens lekker aan het spelen zijn. Anders sta ik veel te gestresst onder de douche.

's Middags cruisen we over de landweggetjes, picknickmand mee. Helaas blijkt een aantal bestemmingen niet goed bereikbaar. Na wat gemopper vanaf de achterbank ("mama, weet je zeker dat je zo moet rijden?"), besluit ik uiteindelijk maar terug te gaan naar onze tent. De jongens vliegen meteen weer met hun vriendjes de speeltuin in en ik ga eens lekker lezen. Ik krijg zowaar een heel hoofdstuk uit voordat ik geroepen word om een gevonden steen, tak of insect te bekijken. Later bij het kampvuur blijkt trouwens dat meerdere gasten diezelfde bestemmingen niet konden bereiken. Ik wil het maar even gezegd hebben...

Dinsdag 19 augustus

Vandaag staat Diekirch op het programma. We beginnen met het bezoeken van een van de vele oorlogsmusea in de buurt. Maar na een half uurtje wordt vooral Daan zo onrustig van alle oorlogsattributen en bloederige toestanden, dat we het er maar bij laten. Om de sfeer weer een beetje te verbeteren, stappen we vervolgens de eerste de beste ijssalon binnen en trakteer ik op een enorme coupe ijs. Zo, dat helpt. Nadat we een half uur voor een etalage met zakmessen hebben gestaan, lopen we langs een kledingboetiek waar ik écht even in moet. Daan wijst enthousiast een leuk jurkje aan en Kjeld kijkt nog even goed of er iets hangt wat zijn – en mijn – goedkeuring kan dragen. Niet veel later sta ik met een nieuwe outfit buiten, met dank aan mijn personal shoppers. Normaal gesproken zou ik niet snel gaan shoppen met de jochies erbij. In de vakantie doe ik vooral voor de jongens leuke dingen. Maar ik ben er zelf ook nog en dit ging eigenlijk heel vanzelfsprekend. Het is misschien iets kleins, maar ik hoop dat ik ze zo ook iets meegeef

voor later. Wie weet zijn hun toekomstige vriendinnen me er ooit nog dankbaar voor.

Woensdag 20 augustus

Als we de volgende ochtend de tent open knopen, lijkt het een mooie dag te worden. Om met een goedgevulde maag op pad te kunnen, besluit ik ei met spek te maken voor het ontbijt. Iets te enthousiast gedacht, want het gas blijkt uitgerekend nu op. Kjeld rent snel naar het kantoorje en komt terug met een sterke man met een nieuwe gasfles. Al snel blijkt echter dat het gas helemaal niet op is, maar dat de kraan nog niet was opengedraaid. Hevig blozend verontschuldig ik me bij de redder in nood en bak vervolgens als de wiedeweerga alsnog onze eitjes. En dan, op naar Vianden. Het kasteel van Vianden spreekt enorm tot de verbeelding en de jongens wanen zich ridders uit de middeleeuwen. Na het redden van de prinses, gaan we met de bekende Vianden Sessellift omhoog. Wow, Luxemburg is écht een mooi land! Terug in het dorp krijgen de jongens haast, want straks is er weer een kampvuur gepland en 'joepie, dit keer met marshmallows!'. Terwijl 's avonds laat het kampvuur langzaam uitdooft, vallen wij alle drie als een blok in slaap in onze tent. Wel met een paar extra sokken aan, want tjonge: wat koelt het 's nachts af.

Donderdag 21 augustus

Met de trein naar Luxemburg-stad: wat een avontuur! Het liefst stap ik in de auto dus dit is *out of my comfort zone*. Ik ben namelijk snel geneigd te denken: wat als het te ver lopen is voor hen naar de binnenstad vanaf het station? De jongens vinden het helemaal leuk; die gaan bijna nooit met de trein. Binnen een half uur staan we in hartje centrum. Het lukt me alle winkels te mijden en we concentreren ons tijdens het scharrelen door de stad op het vinden van een gezellige lunchplek. Ik merk dat de stad voor Kjeld en Daan best wat overweldigend is, na het kneuterige van de stadjes die

we hiervoor hebben bezocht. Dat kneuterige is best prettig trouwens. Het geen spannende vakantie, dat klopt. Maar wel overzichtelijk, zowel voor hen als voor mij. Als je diep in mijn hart kijkt, zou ik het liefst verre reizen met hen maken. Maar dat zit er nu niet in. Ik maak er gewoon het beste van en geniet enorm van het samenzijn. En dat genieten, dat blijkt ook prima in Luxemburg te kunnen.

Vrijdag 22 augustus

Het is alweer onze laatste dag. De jongens willen, nu het nog kan, even van de hangmat genieten en lekker samen Donald Ducks lezen. Na de lunch wandelen we vanaf onze camping zo de natuur in langs weegbree en vogelspotterplaatsten en maken we op de terugweg een praatje met de koeien. Ook nemen we nog even een kijkje in de moestuin van de camping. Het ook daadwerkelijk opeten van de mini-broccoli is dan weer teveel van het gezonde goeie... 's Avonds eten we ons ook-best-wel-gezonde prakje buiten op de veranda, doen we een paar spelletjes dierenkwartet en spelen de jongens nog lang buiten met hun vriendjes. Bij het kaarslicht doe ik nog een poging het boek uit te lezen en nip van mijn wijntje. Morgen weer naar huis, waar we terugkeren in het normale leven met rennen en vliegen. Ik bedenken me dat we nog maar een uitgebreide stop gaan maken onderweg. Want dit lome vakantiegevoel wil ik zo lang mogelijk vasthouden.

IK ZIE MEZELF HELEMAAL NIET
ALS 'DE GESCEIDEN VROUW
MET TWEE KINDEREN'

